

Prológus

A haja, a szeme, a mosolya, teljesen megigéz. Nem értem, miért haragszik ránk mindenki annyira, hogy el akarnak választani. Szeretem őt. Jobban, mint eddig bárkit.

[1] megjegyzést írt: Figyelemfelkeltő horog!

Mi nem csináltunk semmi rosszat. ~~Semmit.~~ Nem ártottunk senkinek. Szeretek vele lenni, vele minden olyan más. Mikor együtt ~~vagyunk csinálunk valamit~~, semmi másra nem ~~tudok figyelni~~, figyelni csak rá. ~~Arra, Ahogyan beszél, amit mond, ahogyan látja a világot. Teljesen más szemmel, mint a többi ember. Valahogy neki teljesen más szemszöge van, mint bárki másnak.~~ Mindenben a szépet látja, ~~ami a legtöbb embernek nem megy.~~ Először azt hittem, erre bárki képes, de rájöttem, hogy nem.

[2] megjegyzést írt: Azért tettem külön mondatba, mert így hangsúlyt kap a szó.

~~Mikor segített nekem ismerkedni és megismertem egy másik embert rájöttem, hogy nem úgy van, ahogy én azt gondoltam, egyedül ő az, aki képes rá.~~ Talán kicsit irigylem is ezért.

[3] megjegyzést írt: Azért töröltem, mert ez már túlmagyarázásnak hat.

Egy nap megkérdezte, hogy mi leszek, ha felnövök. Azt válaszoltam, hogy önmagam.

[4] megjegyzést írt: Ez szuper gondolat! De hogyan kapcsolódik az előzőekhez?

Egyszer azt mondták nekem: nem számít, hogy kivel vagy boldog, a lényeg az, hogy teljes szívedből az legyél, add át magad a személynek, de közben ne veszítsd el önmagad.

Küzdjetek együtt a közös jövőtökért, így minden álmotok ~~valóra válik.~~

[5] megjegyzést írt: Vitatt, hogy a regényeket érdemes-e prologussal indítani, mert a legtöbbször nincsen funkciója. Itt jó horogként működhet. Benne van az írói ígéret a romantikára, és a tiltott szerelemre.

Első fejezet

/ 1 /

Lauren vagyok. A szüleimnek csak Lauren. Én vagyok a tökéletes lány, kedves ~~vagyok~~, okos és szép. Barna, tügeyes hajam van, és a stílusom visszafogott, és nőies. Kitűnő az átlagom ~~van~~ a gimnáziumban, és segíték a suliujság szerkesztésében is. Csupa móka és vidámság. Csak viccelek. ~~Az~~ életem egyáltalán nem ilyenerről szól. Szigorú ak a szüleim, szüleim vannak. Úgy nőttem fel, hogy mindenben a legjobbnak kellett lennem voltam. Néha már-már úgy éreztem, csak emiatt barátkoztak velem, és nem önmagam miatt. Nem is barátoknak hívnám őket, hanem inkább felnéztek rám. Van egy legjobb barátóm, Rena és a fiú. A fiú, akibe beleestem. Nem merek beszélni vele kettőnkérőlólunk, de egy nap majd talán nyitok felésikerülni fog nyitnom felé. Az egész osztály azt gondolja, hogy minket egymásnak teremtettek. A szép és okos lány, és a jóképű, de szerény fiú. Úgy gondolják, hogy ha egyszer összejövünk, akkor majd boldogan élünk, míg meg nem halunk. Persze erről mindenki hallgat, és csak a hátunk mögött pletykálnak róla, én is csak Rena a legjobb barátóm miatt tudom.

Renának -n Nagy szája van, néha tud kegyetlen ~~is lenni~~ és pletykás is lenni, de így szeretem őt kell őt szeretni. Hasonló családból származik, mint én. Annyi különbséggel, hogy ő magabiztosabb, és élvezi a tökéletes életet. Mióta az eszünket tudjuk, jóban vagyunk, bár a szüleink jóvoltából. A ~~-b~~ Boldogan élünk, míg meg nem halunk²² ról jut eszembe. Nem szeretem a tündérmeséket, annyira valótlanok. Mindegyiknek ugyanaz a lényege. Sose menj egyedül az erdőbe, vagy épp ellenkezőleg. Ha össze akarsz futni egy herceggel, azt akarod, hogy egy hercegbe belefuss, akkor tedd ezt. Habár elárulok egy titkot, nem fogsz találkozni vele. Mindenki ismeri a tündérmeséket, de csak kevesen tudják azt, hogy ritkán végződnek boldogan.

Még reggelente is tökéletes vagyok. Várjunk csak... Ez nem igaz.

Mint minden reggel, ma is kócosan és fáradtan keltem fel az ébresztőmre. Kinyomtam, és ha tehettem volna, visszaalszom, és nem kelek ki, csak délben, de mivel ezt nem tehettem meg, ezért az élet nem kedvez most ehhez, ezáltal átmentem a fürdőszobába készülődni. A hajam, mint minden nap borzalmas masom volt. Nem tudtam mit vegyek fel, hogyan csináljam meg, hogy az nekem jó legyen. Nehéz kitűnni a tömegből, de ha neked egyszer sikerül, fennnt kell tartani a látszatotod magad, különben nagyot esel. Sosem akartam ezt, de elvárták mindig elvárt volt.

[I6] megjegyzést írt: Azért írtam át, mert így átsüt a karakter kényszere, hogy elvárják a maximumot tőle, ami számára teher.

[I7] megjegyzést írt: Az előbb még a szüleiről volt szó, ezért furcsa, hogy kik is barátkoznak vele?

[I8] megjegyzést írt: A mondat második fele nem illik össze az elsővel. Nem is barátoknak hívnám őket, hanem... minek? Ide egy olyan jelző kellene, ami kifejezi, hogy minek hívja a narrátor a környezetében lévő embereket.

[I9] megjegyzést írt: Itt nem tiszta, hogy mindketten a legjobb barátai, vagy csak Rena, a fiú pedig hozzájuk csapódott? Vagy hogyan kerül a képbe?

formázott: Betűtípus: Dólt

[I10] megjegyzést írt: Nem szerencsés ilyen hosszú infóblokkal nyitni, jobb, ha ezek az infók a szövegben vannak elcsöpögtetve, miközben halad a cselekmény.

Annyira beleéltem magam ebbe a szerepbe az évek alatt, hogy már azt sem tudtam tudom ki vagyok. ~~A~~ barátaim közül én vagyok az egyetlen, aki ~~csak~~ megjártssa magát.

Pár perc ~~múlva~~ után ~~beléptem~~ már az étkezőben ~~voltam~~. Anya mindig csinál reggelit apunak és nekem. Ma is így ~~tett~~ volt, ~~palacsintát készített~~.

– ~~Hallom~~, ma jön egy új diák az osztályotokba. – kezdte anyu.

– Igen. Egy új lány. – feleltem érdektelenül.

– Szeretném, ha jóba lennél vele. Tudod úgy, mint mindenkiel. Szóval... ~~Légy~~ kedves velem.

Oké?

– ~~És~~ témánál vagyunk. Tudtam, hogy ezt szeretné, mindig ez van, már kiszámítható.

– Rendben. Anya... ~~a~~ Arra gondoltam, hogy ma elmehetnék pár barátommal valahova.

– Hova?

– Csak egy közeli étterembe. – ~~hazudtam~~.

– Az a Cameron fiú is veletek megy? – vágott közbe apa.

– Nem... Én... Nem... Nem jön... – ~~adtam fel~~.

– Rendben, de négyre éj haza, és ne feledd! ~~s~~ Semmi gyors étel!

– Tudom, nem felejttem. –

~~A~~ szüleim nagyon ~~próbáltak~~ ~~próbálnak~~ vigyázni az egészségemre, már ~~szinte kiesit~~ túlzásnak ~~is~~ érzem néha. Szeretnék átlagos lenni, mint a többi velem egykorú, és nem különleges ételeket enni, amiknek a felét ~~sem ismeri~~ senki ~~sem ismeri~~.

~~Befejeztük a reggelinket, és beültünk a kocsiba. Mama anyja vitt~~ ~~visz suliba~~ ~~el a sul~~ ~~é, ahol~~ ~~Renával találkozom, onnan együtt fogunk bemenni. Ez nálunk egy szokásos iskolaidőszakos reggel, nem maradhat ki.~~

– Miért kell megjátszani a tökéletest? – ~~néztem ki az ablakon az anyós ülésen. Talán kiesit túl hangosan gondolkoztam.~~

– Hogy mondtad? – nézett érthetetlenül anyu.

– Miért kell megjátszanom magam? – fordultam felé.

– ~~Kicsim, te tökéletes vagy. Ez nem játék, te az vagy és akibárki~~ más mond, az hazudik.

Érted?

– Igen. – ~~Ismét kinéztem az ablakon, néztem vissza az ablakhoz, de még mindig nem kaptam meg a választ.~~

Anyu kitett a sul ~~é~~ és Rena már ~~szokás szerint~~ ~~ett~~ várt rám. Egy öleléssel köszöntöttük egymást, és bementünk a ~~terembe~~.

– Szóval... – nézett rám kíváncsian.

– Szóval mi?

[I11] megjegyzést írt: Akkor mégis a barátaiként hivatkozik rájuk?

[I12] megjegyzést írt: Az étkezőben készíti a palacsintát? Nem a konyhában?

[I13] megjegyzést írt: Mindig kell vessző oda, ahol kimarad a „hogy” szó. Ebben a mondatban néma a hogy. (Hallom, hogy ma jön...)

[I14] megjegyzést írt: A párbeszéd helyesírásáról az összefoglalóban írok részletesen. A szövegben most csak javítom.

[I15] megjegyzést írt: Miért?

[I16] megjegyzést írt: Jó horog! Vajon miért kell hazudnia?

[I17] megjegyzést írt: Hogyan néz ki a konyha? Hogyan néz ki a ház? Lauren környezete? Milyen illatok vannak a konyhában a palacsintától? Hogyan néznek ki Lauren szülei? Hiányzik a környezetleírás.

[I18] megjegyzést írt: Itt is be lehet mutatni a környezetet. Képet kapna az olvasó, hogy városban lakik-e, milyenek a járókelők a járdán, mit lát Lauren, milyen a forgalom körülöttük.

[I19] megjegyzést írt: Megszólítások elé/mögé mindig kell vessző.

[I20] megjegyzést írt: Előbb az épületbe, nem?

- Te is kíváncsi vagy, milyen lesz az új lány?
- Nem is tudom... – Engem nem hozott lázba a téma, csak egy újabb átlagos diák.
- Képzeld el, lehet, hogy valami rockos lány, jön ide vagy talán egy hippi, lány vagy esetleg...
- Mondjuk egy lány, aki önmagát adhatja – gondolkodtam el a padban ülve.
- Tessék?
- Semmi, felejtse el.

Rena tényleg nagyon jó barátnőm, ő az állítólagos legjobb, de vele neki sem tudok őszintén beszélni arról beszélni, amit elvárnak tőlem. Úgy érzem, hogy ő nem önmagáért foglalkozik velem, azért foglalkozik velem, mert önmagam vagyok hanem, mert előadom a tökéletességet. Rená csak beszélt, és beszélt, és én pedig oda sem figyeltem, már azt sem tudtam miket mond, csak bámultam magam elé. A becsengő hangjára kiesit összerementem.

– Szerinted is? – kérdezte tőlem. Rená azokkal a sunyi szemmel.

– Bocsi, mi? – próbáltam ráfigyelni újból, habár a gondolataim máshol jártak.

– Szerinted is azért jött át az új lány ide, mert kirúgták a másik sulijából az új lányt?

– Miért rúgták volna ki? – értetlenkedtem.

– Nézz körül. Már az első napján késik. Lehet nem is jön be.

– Kezdődik az óra – szóltam Renára, hogy bejött a tanár. Kicsivel utána bejött másvalaki is.

– Jó reggelt, kisasszony!; Mmaga mit csinál itt? Eltévéd?

– Jó reggelt, én új vagyok, csak késett a buszom a buszom késett, ezért nem tudtam hamarabb jönni – szabadkozott.

– Értem. Akkor kérlek, mutatkozzon előbb be, és mondja el, melyik iskolából érkezett hozzánk, majd foglaljon valahol helyet. – Nem sokat foglalkoznak az új diákokkal ilyen szempontból a tanárok.

– A nevem Sherry, és én magántanuló voltam. – Látszott rajta, hogy nem szeret szerepelni.

Nem sokan figyeltek rá, de én igen. Valamiért különleges dolog folytán érdekelt, ki is ő.

Egy-személyes padok voltak annak nálunk. Négy sorban van és soronként négy pad. Én az ablak felől a második sorban ültem a harmadik padban, és mellettem az ablak fele Rena.

Az új lány elindult azon a soron, amelyiken én ültem. Most néztem rá először, viszonzta a pillantásomat. Ő is rám nézett, ahogy elsétált mellettem. Barna szeme és sötétvörös haja volt, ami a válláig ért, kissé bohókás. A stílusa inkább fiúsabb. Leült a mellettem lévő sor negyedik padjába, az volt egyedül üresen. Én valamiért ezt a folyamatot végig kísértem. Még

[I21] megjegyzést írt: Ki állítja?

[I22] megjegyzést írt: Ki lehet egészíteni, hogy a becsengő éles hangjára rezzen össze.

[I23] megjegyzést írt: A páros szerveket egyesszámban kell írni.

[I24] megjegyzést írt: Érdekes megmutatni, hogy min gondolkodik, és akkor nem kell leírni, hogy elkalandozott, mert egyértelmű.

[I25] megjegyzést írt: De nem is szóltak a tanárnak, hogy érkezik aznap egy új diák?

[I26] megjegyzést írt: Miből látszott?

[I27] megjegyzést írt: Ez az információ rossz helyen van. Célszerű oda berakni, ahol először lépnek a terembe.

[I28] megjegyzést írt: Eddig nem nézte?

[I29] megjegyzést írt: Ez mit jelent pontosan?

~~hátra is néztem, ahogy elsétált mellettem.~~ Furcsa érzésem támadtam, mintha ő titokzatos lenne, és látszólag nem engedne közel magához senkit. Mi olyan különleges benned, Sherry?

– Én megmondtam – lökött meg oldalról Rena.

– Mit mondtál meg?

– Hogy valami furcsa csaj lesz ez.

– Nem tudom – **néztem** hátra a lányra, aki a könyvét pakolta ki **éppen**, és hirtelen rám **nézett**, én meg elkaptam a fejem.

Az óra vége után, oda akartam menni **hozzá az új lányhoz**. **Hátra-fordultam**, de **azt vettem észre, hogy** valaki gyorsabb volt nálam. **Cameron**. **Beszélgettek és nevettek is** Egy darabig bámultam őket, majd Rena hozott vissza a **gondolataimból**.

– Ez az első napja, és máris el akarja venni a pasidat?

– Anya megengedte, hogy elmenjünk a Goldenbe suli után – mondtam még mindig őket nézve, hátha ez eltereli a témát az előző mondatáról.

– Húha! Ez komoly? Anyukád ilyet mondott? – **lepődött meg**.

– Nem pont így, de a lényeg, hogy megengedte. Szóval eljössz?

– Nem. Itt az ideje, hogy elhívd a nagy őt – mutatott rá Cameronra.

– Biztos vagy benne? – **A** szívem hevesebben kezdett verni már csak a gondolattól is, hogy beszélnem kell vele.

– Igen, teljesen!

– Rendben, akkor majd a suli után. Addig ~~is~~ gyűjtök egy kis bátorságot.

Az egész nap úgy telt el, hogy egy szót sem váltottam, ~~se~~ Cameronnal, ~~se~~ az új lánnyal.

Any szerint nekem kellett volna az elsőnek lenni, aki beszél vele és elkápráztatni a kedvességemmel. **De valahogy** nem ment. Mikor megláttam **Cameronnal**, **vele** egyszerűen elment a kedvem **tőle**. Az idegesség lassan eluralkodott rajtam, **próbálkozásaim** kínosan rosszra sikerültek, bár csak én tudtam róluk, de **az** épp elég volt.

A mint **Mihelyst** az utolsó órának is vége lett, szaladtam Cameron után, aki az új lánnyal ment ki **éppen** a tereméből. Összeszedtem minden bátorságom, **M**ost sikerülnie kell!

– Cam, várj! – szóltam utána, és az új lány is megállt.

– Igen?

– Van kedved eljönni a Goldenbe? – próbálkoztam, bár **nagyon zavarban voltam**.

– A pizzázóba?

– Igen. – **N**em, a kiskutyára gondoltam, hát persze, hogy a pizzázó.

– Csak... **k**etten?

– Öhm... nem. Jön még más haver is. – **De**hogyan jön más! **O**lyan hülye vagyok...

[I30] megjegyzést írt: Ezt miből szűrte le?

formázott: Kiemelt

formázott: Kiemelt

[I31] megjegyzést írt: Igekötő+ige egyben. Ha külön írod, más jelentéssel bír. Hátra fordul = a hátára fordul.

[I32] megjegyzést írt: Itt is a hangsúly miatt tettem külön mondatba.

[I33] megjegyzést írt: Mire gondolsz? Ez egy fontos momentum, de nem tudjuk meg, mit érez attól, hogy Cameron közeledik Sherryhez.

[I34] megjegyzést írt: Mit érez Lauren?

[I35] megjegyzést írt: Miért?

[I36] megjegyzést írt: Mikor és mivel próbálkozott?

[I37] megjegyzést írt: Ezt érdemes megmutatni. Miben nyilvánul meg a zavara? Rágja a szája szélét, tördeli az ujjait, bizsgálja a fülét, stb.

[I38] megjegyzést írt: Jó humor! :) YA írás esetén kifejezetten jól működik :)

[I39] megjegyzést írt: Azért írtam elé, mert így érthetőbb, hogy miért érzik hülyének magát.

– Bocsi, de ma apámnak kell segítenem, ~~de~~ Majd legközelebb. Szívesen megismerném a haverjaid.

– Én benne vagyok! – szólalt meg az új lány. – Persze, ha mehetek. Nem szeretnék zavarni, vagy felesleges lenni.

– Nem, persze, gyere...

– Oké. Hát akkor sziasztok, lányok, és jó szórakozást! – köszönt el tőlünk Cameron, és már el is elment.

– Szóval, mikor jönnek a többiek? – kérdezte izgatottan Sherry.

– Figyelj! Nincs semmilyen többiek, csak hazudtam. Cameronnal akartam menni kettesben, és elmondani mindent, de mindegy. Ha nem akarsz, nem muszáj jönnöd! – fordultam volna meg csalódottan.

– Szívesen megyek! – szóló utánam.

– Tényleg? – kérdeztem meglepetten.

– Igen. Jól jönnek az új barátok most, hogy felbolygattam mindent az osztályban. Csak tisztázzunk valamit... Te és Cameron... Ti...

– Nem. Nem vagyunk együtt... vagyis még nem. – Vajon miért érdekelte?

– Rendben, akkor menjünk! – mosolygott Sherry.

Elmentünk a Goldenbe, út közben nem sokat beszélgettünk. Ő nézte az épületeket és a kék színű eget, én meg értetlenül figyeltem, mi olyan érdekes ezekben. Semmi különleges csak egy átlagos nap, de neki valahogy mégis tetszett, és olyat látott benne, amit más nem.

Bementünk, és leültünk egy asztalhoz egymással szembe. Egy darabig nagyon kínos csend volt.

– Te mit kérsz? – kérdezte.

– Még nem tudom. Te miért váltottál sulit? – csúsztott ki a kérdés.

– Ohm... – Zavarba jött, látszott, hogy zavart lett és nem voltam elég komfortos.

– Ó, bocsi, nem akartam faggatózó lenni! – szabadkozta eszméltem fel.

– Nem, semmi gond. Az apám új munkahelyet kapott, és innen közelebb van, ezért költöztünk ide.

– Értem. – Gyorsan lezártam a témát.

– Azt hiszem, én egy hHamburgert eszem. Választottál már?

– Igazából nekem nem szabad ilyeneket ennem! – vallottam be.

– Tessék? Miért? – Látszott rajta, hogy nem érti a helyzetet.

– A mamám szerint az vagy, amit megeszél. Mindig csak egészséges ételeket főzött, amiknek a felének a nevét ki se lehet mondani.

[I40] megjegyzést írt: A három ponttal érzékeltetni akartam, hogy Lauren nem örül neki, mert eredetileg nem őt akarta elhívni.

[I41] megjegyzést írt: Nagyon oda kell figyelni, hogy az alany minden mondatban a helyén legyen, és érthető legyen, hogy mikor ki beszél.

[I42] megjegyzést írt: Itt is.

[I43] megjegyzést írt: Valóban felbolygatott mindent? Ez miben nyilvánul meg?

[I44] megjegyzést írt: És együtt lesznek? Ez úgy hangzik, mintha tudná, hogy össze fognak jönni.

[I45] megjegyzést írt: Itt is elferne több környezetiírás.

[I46] megjegyzést írt: Hogy néz ki a Golden?

[I47] megjegyzést írt: Gördülékenyebb lenne így a mondat: Kínos csend feszült közénk. A feszüléssel, ami egy kellemetlen érzetet keltő szó, alá lehet támasztani a kínosságot, és így kikerülne a volt szó, ami túl van használva a szövegben.

[I48] megjegyzést írt: Pedig ez nem is kínos.

[I49] megjegyzést írt: Kaptak étlapot? Honnan lehet választani?

[I50] megjegyzést írt: Miből látszik? Milyen arcot vág?

- Akkor miért ide akartál jönni?
- Ez Cameron kedvenc helye. – sóhajtottam visszagondolva aán a bénázásomra.
- Várj. Ezek szerint te még sosem ettél hHamburgert? – nézett rám furcsán.
- Nem.
- Tudod mit? Akkor most megkóstolod. Elnézést!- Két hamburgert szeretnék kérni.
- Szerintem ez nem olyan jó ötlet. – kezdtém aggódni.ellenkeztem.
- Hidd el nekem. iHmádni fogod. – próbált biztatni, bár nehéz eset vagyok.
- Rendben. – egyeztem bele.
- Na, és mióta vagytok csak barátok Cameronnal?
- Általános óta ismerem, azóta jóban vagyunk. Még mindig csak barátok vagyunk, de elhatároztam, hogy ez meg fog változni. Csak még nem tudom, hogyan. Bátorságom sincs elhívni egy randira.
- És honnan tudod, hogy ő is ugyanúgy érez, mint te? – kíváncsiskodott Sherrykérdezte kíváncsian.
- Az osztályban mindenki ezt beszéli, hogy mi milyen tökéletes páros lennénk, csak egyikünk sem kezdeményez a másik felé. Mindenki ezt pletykálja.
- Te Bbiztos vagy benne, hogy igaz a pletyka?
- Hát persze!- persze, a legjobb barátom Rena mondta, aki imád pletykálni.
- Oké. Segítek neked. – jelentette ki egyszerűen Sherry, mintha segítséget kértem volna.
- Mi? Nem kell!- Megoldom. – lepődtem meg.
- Figyelj!- Ha így a te tempódban haladtok, évek múlva sem jöttök össze még évek kellenének, hogy összejöjjetek. Viszont, ha besegítek elég néhány nap. Mít szólsz hozzá?
- Rendben. Benne vagyok. – Igazából nem hittem neki, de kíváncsi voltam, mit tervez. Egyre titokzatosabb a csaj, és egyre jobban érdekel.
- Kihozták a rendelésünket. Először félttem megkóstolni, de végül beleharaptam. Nagyon ízlett életem első hamburgere, és nem bántam meg. Egyáltalán nem.
- Lassan négy óra mennem kell. – jutott eszembe anyám időkorlátja.
- Rendben.
- Elnézést, fizetni szeretnék. – szóltam a pincérnek.
- Hagyd csak, én állom.
- Tessék? Nem. Nem hagyhatom. Én hívtalak meg.
- Igen, de a hamburger az én ötletem volt.
- Jól van. Legyen. – Már megint ő nyert.

[I51] megjegyzést írt: Kihez szól?

[I52] megjegyzést írt: Ahhoz képest elég gyorsan beleegyezett.

[I53] megjegyzést írt: A pár nap, az két napot jelent, ezért írtam át, úgy realisabb.

[I54] megjegyzést írt: A prológussal együtt arra gyanakodnék, hogy a végén ők fognak összejönni.

[I55] megjegyzést írt: Beszéltek pincérrel? Ha igen, mikor vették fel a rendelésüket?

[I56] megjegyzést írt: Nagyon jó! Ez azt mutatja, hogy van benne lázadó szellem, ami, úgy sejtem, fontos a történet szempontjából, hogy végre felvállalja önmagát.

Kifizette, és elindultunk, azt mondta elkísér egy darabig. Útközben is beszélgettünk. Elmondtam neki, hogy milyen fenntartani a tökéletes élet látszatát az a hely, ahol élek, a tökéletes élet. Nem tudom miért, de megbízta amom benne. Nem tűnik olyannak, aki bárkinek elmondaná ezeket, vagy talán csak én voltam/vagyok naiv, de mindenesetre jól esett valakivel megosztanom. Elértünk egy buszmegállóig és itt elköszöntünk egymástól, megölelt.

Hazamentem, és anyám egyből számon-kért.

– Szóval, Hogy ment a baráti találkozó Renával, és a többiekkel?

– Egész jól. Az új lány is velünk jött.

– Remek. Kedves voltál vele?

– Igen. De megyek, mert tanulnom kell.

Felmentem a szobámba. Előszedtem a könyveimet, hogy tanuljak. El is kezdtem, de a telefonom megszólalt. Az ágyhoz mentem, hogy megnézzem, jött-e egy értesítem. Valaki írt nekem egy üzenetet. Az új lány írt volt. Először elkérte a házi feladatokat, amik holnapra kellene, mert valamilyen okból nem írta fel, majd elkezdtünk beszélgetni. Egész este írtunk egymásnak, és egyre több mindent tudtunk meg a másiktól. Azt is megtudtam, hogy az anyja festőművész, az apja főszakács. Ő pedig grafikus szeretne lenni. Azt mondta jól rajzol, mutatott is párat, és tényleg nagyon jók. Én is elmondtam neki mindent, ami itthon zajlik. Azt, hogy muszáj úgy tennem, mintha tökéletes lennék, hogy a szüleim elvárják tőlem, hogy megjártsszam magam, hogy egyszer szeretnék önmagam lenni, bárki legyek is.

Egyébként nagyon kedves és vicces lány. Lehet, túl hamar bízta meg benne, és túl sokat árultam el magamról és az életemről, de ő valahogy tényleg más, mint eddig bárki.

Nagyon jó az alap ötlet. Adott Lauren, akinek meg kell felelnie, de már unja, aztán az osztályba új lány érkezik, aki láthatóan senkinek nem akar megfelelni, ezért felkelti Lauren érdeklődését.

A korcsoport tisztán young adult (ifjúsági), mert Lauren keresi önmagát, erre ráerősít az iskolai környezet, és az első szerelem lehetősége. (Itt még Cameront akarja elhívni randira, de van egy olyan sejtésem, hogy Sherry lesz a befutó a végén, ami tökéletesen összeillik az önmaga keresésével!)

A kezdés alapján rengeteg potenciál van a történetben. Azonban érdemes dolgozni a következőkön:

Párbeszédok helyesírása (központozás): Nem teszünk pontot a gondolatjel előtt lévő mondat után, ha a gondolatjel után folytatódik a mondat, vagyis összetartoznak. Ilyenkor a gondolatjel után kisbetű áll.

[157] megjegyzést írt: Reális, hogy néhány óras ismeretség után kialakul a bizalom?

[158] megjegyzést írt: Hiányzik környezeteírás.

[159] megjegyzést írt: Ez hogy esett Laurennek?

[160] megjegyzést írt: Hol? Messengeren? Vagy elkérte a számát?

[161] megjegyzést írt: Célszerűbb ezt a beszélgetést megmutatni, hogy az olvasó lássa, mit beszélnek, nem csupán így leírva.

[162] megjegyzést írt: Miben más?

formázott: Kiemelt

Pl: – Elnézést, fizetni szeretnék – szóltam a pincérnek.

Viszont kell írásjel, és nagybetű, ha a gondolatjel után önmagában is megállja a helyét a mondat.

Pl: – Elnézést, fizetni szeretnék. – A pincérhez fordultam.

Kicsit trükkösebb az a verzió, amikor a gondolatjel után igekötős ige szerepel. Ha egybeírjuk az igét az igekötővel, akkor így néz ki a párbeszéd: – Elnézést, fizetni szeretnék – fordultam vissza a pincérhez. Ha viszont külön írjuk, akkor már külön mondatnak számít, és a fentebbi szabály lép érvénybe: – Elnézést, fizetni szeretnék. – Visszafordultam a pincérhez.

Leírások, stílisztika: Ide tartozik a szöveg formázása. A kiadónál már az kizáró ok lehet, ha nem megfelelően van formázva. A javasolt beállítások a következők: sorkizárt, Times New Roman/Calibri 12-es betűméret, bekezdésekre tagolás, első sor 0,5-ös behúzás, szimpla sortáv (de lehet 1,5-es is, amitől szellősebb a szöveg).

A leírások roppant fontosak, hiszen ezzel teremt az író hangulatot, atmoszférát, és helyezi el térben a karaktereket. Ennek hiányában olyan érzetet kelt, mintha a karakterek légüres térben mozognának. Jeleztem a szövegben, hogy hol hiányzik a környezetleírás. Az író kezében nem csupán vizuális eszközök vannak, hanem az összes érzékszervet lehet ilyenkor használni. (Bőrzérezés, szaglás, tapintás, hallás.) Nem mindet egyszerre, mert az már túl sok lesz. Ezekkel lehet átérezhetővé tenni a történetet, élővé a szöveget, közelívé a karaktert. Érzékelje a környezetét, reagáljon rá, a környezet ne váljon külön a karaktertől.

Érdeemes a karakter bőrébe helyezkedni, és elgondolkodni, hogy ha belép egy helyiségbe, mit lát, mit érez (!). Például egy konyhában általában intenzív illatok vannak, és ha főznek/sütnek, akkor a hőmérséklet is magasabb. Egy ilyen jelenetnél rá lehet ezekre az érzékszervekre erősíteni.

Ami még fontos, azok a zsigeri reakciók, amiket érez a karakter, de nem tudatosan. Ilyenek az izzadó tenyér, ha izgul, ilyen az erős szívdobogás, elszoruló torok/gyomor, és minden, amit a test produkál egy-egy helyzetben. Például, ahol Lauren el akarja hívni Cameront randira, ott ezeket fel lehet használni, hiszen ideges, zavart. Sok helyen jeleztem, hogy miben nyilvánul meg a karakterek egy-egy reakciója (ahol csak annyi szerepelt, hogy látszott rajta, hogy izgult). Ott ki lehet fejteni ezeket.

Kitérek a mondatok gördülékenységére. Nagyon sok „volt” szerepel a szövegben, ami statikussá teszi a szöveget, viszont, ha több cselekvés szerepel benne, attól gördülékeny, dinamikus lesz a szöveg. Erre mondják, hogy olvastatja magát. Egy YA esetében olvasói igény is ez. Érdeemes átdolgozni a mondatokat ezek alapján. Inkább a cselekvés domináljon, és irtani kell a voltokat.

formázott: Kiemelt

Ide tartozik még az igeidő váltakozása. Nagyon sok helyen múltból jelenbe váltott néhány mondat. Ezekre is figyelni kell, hogy egységes legyen. Van olyan, amikor néhány mondatot átvált a szerző jelenbe, de ezek tudatos váltások, és ilyenkor hangsúlyt adnak az adott mondatnak, mert például érzelmileg meghatározó a karakter számára. Az alanyváltásokra is ügyelni kell, amit már megjegyzésben jeleztem. Nem mindenhol egyértelmű, és ettől kusza lehet az olvasónak, hogy mikor kire vonatkozik a mondat.

Kitérnék az információs blokkra, amivel nyit a fejezet. Ezek a blokkok megakasztják, lassítják a történet folyását, ráadásul, ha az elején jelenik meg, akkor akadályozza, hogy egyáltalán elinduljon, miközben az a szerző célja, hogy megfogja magának az olvasót, berántsa a történetbe (erre szolgálnak a figyelemfelkeltő horgok is!). Ezért célszerű ezeket az információkat a cselekmény közben elosztani, így a kellő információt is megkapja az olvasó, és a történet sem akad meg.

Karakterek: Lauren nagyon érdekes, egyben nehéz karakter. Kihívás megjeleníteni egy olyan szereplőt, akinek másnak kell mutatnia magát, mint amilyen valójában. Talán még ő sem ismeri teljesen magát. Feltételezhetően az ő belső vívódása kerül majd a középpontba, ezért kulcsfontosságú jól átadni őt, és fokozatosan megmutatni a változását. Sokszor a helyzete túl volt magyarázva, túl direkten jelent meg a lapokon a gondja azzal, hogy többször kimondja, hogy mennyire utálja az életét. Sokkal érzékletesebb, és sokkal elegánsabb, ha ezt a szerző megmutatja egy-egy mozzanatban. Például, amikor Lauren a kocsiában az anyjától kérdezi, hogy miért kell tökéletesnek lennie, vagy közvetlenül utána, amikor a barátnőjének mondja ugyanezt, viszont már előtte is hosszan magyarázta kifelé az olvasónak a gondját. Ezzel a módszerrel Lauren karaktere sok lehet az olvasónak, azt érezheti, hogy „oké, ezt már tudom, lapozzunk”. Nagyon figyelni kell arra, hogy ne legyen didaktikus, túlmagyarázó a szöveg. Sherry karakterénél érdemes azt átgondolni, hogy mitől más ő, mint a többiek. Miért látja Lauren különlegesnek, ehhez viszont erősebben meg kell mutatni a többieket. Szuper párhuzamba lehetne állítani Lauren barátait Sherryvel, ha Sherry pontosabb bemutatást kapna.

Összegzés: A regénykezdés nagyon érdekes, jó és fontos témával foglalkozik! Erőssége a téma és a korcsoportnak megfelelő problémák.

Amin dolgozni érdemes:

– leírások

– információadagolás

– karakterek

– a szöveg gördülékenysége, a fogalmazás

formázott: Kiemelt

formázott: Kiemelt

Köszönöm, hogy olvashattam, és remélem, segítettem a szerkesztéssel :)